

Мишкавдъ.

А въ магазинете съ хлъбъ , тряба да еж
намъри попечителъ

Рискалова.

Ами мени каквое до това ?

Чевръста.

Мы ньма да вы избираме.

Рискалова.

Чии ми ся , господа , чи вы сте малко
слъпички вы , може , мя почитате за Гу-
бернаторъ , или неговъ Секретарь , който
раздава мъста . — Но виждате хубово азъ
съмъ жена и толкози .

Лаплайловъ.

Въ това е сичката сила на работага , чи
сте жена , — еще жена почетна , мила , до-
бра , расхвалена , обречена и наречена па
наша Съдия , и роднина достахвальцу мило-
стивцу , г. Беззъбову .

Грабкинъ.

И за что то , да речемъ истината .

Забирайло.

Отъ жената , като , едно време , отъ па-
шата прародителница Ева

Мишкавдъ.

Виси пашето счастие , и гръхатъ и спа-
сенietо

Рискалова.

Пакъ трагнаха ! вече ньмамъ търпъніе .